

Sygn. akt II CNP 19/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 3 października 2018 r.

skargi P. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego Ł. z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt III Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa P. B.

przeciwko Miastu Ł.

o zapłatę,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; nie obciąża
skarżącego kosztami postępowania ze skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy Ł. oddalił apelację P. B. od wyroku Sądu Rejonowego Ł., w sprawie przeciwko Miastu Ł., o zapłatę.

Pełnomocnik pozwanego wniósł skargę na podstawie art. 424¹ §1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁹ k.p.c.).

aj